

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

III МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

**Місце проведення: Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Academy of Educational Sciences of Ukraine
Association of Universities of Ukraine
Odessa Regional State Administration
Odessa City Council
Odessa Regional Advanced Training Institute for Teachers
Education and Culture Centre «Confucius Institute»**

**SOUTH UKRAINIAN NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
NAMED AFTER K. D. USHYNsky**

**THIRD INTERNATIONAL CONGRESS
«GLOBAL CHALLENGES OF PEDAGOGICAL EDUCATION
IN ACADEMIC SPACE»**

18-21 May 2017

South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky
26, Staroportofrankivska Str.

Odessa
2017

Рекомендовано до друку рішенням ученої ради
Південноукраїнського національного педагогічного університету
імені К. Д. Ушинського
(протокол № 11 від 27 квітня 2017 року)

Укладачі:

Чебикін Олексій – доктор психологічних наук, академік НАПН України (голова)
Ананьєв Антон – кандидат психологічних наук, приват-професор (Україна)
Андрющенко Віктор – доктор філософських наук, академік НАПН України (Україна)
Богущ Алла – доктор педагогічних наук, академік НАПН України (Україна)
Білова Наталія – кандидат педагогічних наук, приват-професор (Україна)
Балуба Ігор – кандидат історичних наук, начальник відділу педагогічної та післядипломної освіти Міністерства освіти і науки України (Україна)
Бідний Григорій – професор Університетського коледжу м. Нью Джерсі (США)
Богданова Інна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Гаєвець Яна – кандидат педагогічних наук, викладач (Україна)
Гайжугіс Альгірдас – габілітований доктор гуманітарних наук, академік, член-кореспондент Академії наук Литовської республіки (Литва)
Дін Сін – PhD, координатор Освітньо-культурного центру КНР «Інститут Конфуція» (Китай)
Джангулашвілі Леван – професор (Грузія)
Джуринський Петро – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Долинський Борис – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Жаровцева Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Жук Олександр – доктор педагогічних наук, професор (Білорусь)
Задорожна Любов – кандидат філософських наук, заступник директора Одеського обласного інституту вдосконалення вчителів (Україна)
Койчева Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Копусь Ольга – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Курлянд Зінаїда – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Мартінова Раїса – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (Україна)
Музиченко Ганна – доктор політичних наук, професор (Україна)
Наумкіна Світлана – доктор політичних наук, професор (Україна)
Осипова Тетяна – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Пальшкова Ірина – доктор педагогічних наук, професор (Україна)
Попова Олександра – кандидат педагогічних наук, доцент (Україна)
Саннікова Ольга – доктор психологічних наук, професор, академік НАПН України (Україна)
Симоненко Світлана – доктор психологічних наук, професор (Україна)
Скворцова Світлана – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (Україна)
Тарасенко Ольга – доктор мистецтвознавства, професор (Україна)
Хмель Наталя – кандидат психологічних наук, приват-професор (Україна)
Яковлева Марина – кандидат психологічних наук, доцент (Україна)

Усі матеріали друкуються в авторській редакції.

Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі : матеріали
Г 54 III Міжнародного Конгресу (м. Одеса, 18-21 травня 2017 року) / Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. – Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. – 678 с.

ISBN 978-966-916-275-5

До збірника ввійшли матеріали III Міжнародного Конгресу «Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі», присвяченого узагальненню педагогічних, психологічних та соціально-політичних аспектів підготовки сучасного вчителя; системі формування духовного та інтелектуального потенціалу сучасної молоді; перспективним психолого-педагогічних концепціям підготовки вчителя в системі університетської освіти; інноваційним авторським педагогічним технологіям.

Збірник рекомендовано для широкого кола фахівців, які цікавляться проблемами педагогічної освіти.

УДК 378.4:37.015.3+001
ББК 74+72я43

- комунікація в мережі – спілкуватися з кількома користувачами мережі синхронно та асинхронно (особистого і групового спілкування, коментарів і оцінок фото, відео, рефератів, есе тощо);

- міні-групи – можна створити в середині віртуальної соціальної мережі об'єднання за інтересами;

- обмін матеріалами – є можливість поділитись з іншими користувачами (документами, фото, відео, закладками, презентаціями, книгами в цифровому форматі тощо).

На нашу думку, використання соціальних мереж у навчально-виховному процесі має низку переваг:

- обмін відомостями, спілкування з учнями, між групами, які знаходяться на відстані;

- реалізація творчого потенціалу;

- читання та коментування новин, різноманітних відомостей, фото та відео матеріалів;

- обговорення різноманітних питань і тем;

- викладання і отримання потрібних відомостей про розклад занять, навчання, завдання та ін.;

- значний діапазон сервісів, різноманітність форм комунікації (опитування, голосування, форуми, коментарі, підписки, відправка персональних повідомлень та ін.), обмін цікавими і корисними посиланнями на інші ресурси;

- можливість групової діяльності, спільне планування і наповнення навчального контенту, власних електронних освітніх ресурсів;

- постійна взаємодія студента і викладача в мережі у зручний для них час, та для організації індивідуальної роботи з кожним студентом. Підтримка навчальної теми в соціальній мережі дозволяє студентам, які пропустили заняття виконувати завдання вдома;

- можливість додання посилання на вподобану сторінку в Інтернет-мережі та коментування цих посилань.

Усі перелічені переваги працюють на користь процесу навчання взагалі та можуть бути використані у межах окремих предметів, наприклад навчання англійської мови. Соціальні мережі допомагають знайти партнера по листуванню англійською з ціллю культурного обміну та вивчення мови. Вони є універсальним засобом комунікації.

Література

1. Івашнюва С. В. Використання соціальних сервісів та соціальних мереж в освіті / С. В. Івашнюва // Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки. – 2012. – № 2. – С. 15–17.

2. Кучаковська Г. А. Роль соціальних мереж в активізації процесу навчання інформатичним дисциплінам майбутніх вчителів початково школи / Г. А. Кучаковська // Інформації та технології і засоби навчання. – 2015. – № 47, Вип. 3. – С. 136–149.

3. Сазанов В. М. Социальные сети: Анализ – Технологии – Перспективы [Электронный ресурс] / В. М. Сазанов // Обзор. Лаборатория СВМ – Режим доступа: www.ntl-cbm.narod.ru.

4. Яцишин А. В. Застосування віртуальних соціальних мереж для потреб загальної середньої освіти / А. В. Яцишин // Інформаційні технології в освіті. – 2014. – № 19. – С. 119–126.

ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМ-ІНОЗЕМЦЯМ У ФОКУСІ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ

Богданова Т. Г.

Київський національний лінгвістичний університет, Україна

Сьогодні в освітньому процесі відбувається комплексна переорієнтація на особистість учня, на його інтереси, потреби і можливості, а також на вибір методів, способів, форм і технологій навчання, які відповідають індивідуальним особливостям учня.

Основна функція мови – це комунікація. Дану функцію мови реалізує комунікативний підхід до вивчення іноземної мови. Використання мови у реальній комунікативній ситуації породило в рамках комунікативного підходу такі тенденції у викладанні іноземної мови:

- 1) комунікативна спрямованість усіх видів навчання;

- 2) головним у процесі навчання є не викладач, а студент;

- 3) зацікавлення студентів процесом навчання відповідно до їхніх інтересів, здібностей і потреб;

- 4) навчально-методичні матеріали подаються за ситуативно-тематичним чи функціональним принципом;

- 5) основними видами роботи студентів є: парна робота (діалог), групова робота (полілог);

- 6) комунікативний підхід до вивчення мови породив нетрадиційне відношення до помилки [2].

Відповідно, характерним є повна переорієнтація основного фокуса всього процесу іншомовного навчання з особистості викладача на особистість учня і здійснення відповідного вибору методичного інструментарію.

К. Джонсон виділяє два комунікативних підходи до вивчення іноземної мови:

1) досконала організація навчальної програми (визначає, що саме вивчати за комунікативним принципом);

2) методологія (як і за допомогою яких методів зробити навчання мови більш доступним) [1].

Застосування комунікативного підходу включає опрацювання комунікативних формул. Це дозволяє досягти високого рівня сполучуваності і створити загальний комунікативний комплекс. Відповідно, навіть за мінімального лексичного матеріалу, проте високо функціонального, у студента буде можливість активно використовувати його в мовленнєвих ситуаціях. Вивчення іноземної мови за допомогою комунікативного підходу надає студентам-іноземцям можливість користуватися нею у конкретних ситуаціях, з конкретною практичною метою. Розвиток мовлення здійснюється за допомогою комунікатив, що є сукупністю прийомів, покликаних навчити ефективному спілкуванню в мовному середовищі. Одним з основних його прийомів є імітація ситуацій з реального життя, покликаних стимулювати учнів до активного говоріння.

На відміну від класичних методів, основу яких становить повторення і запам'ятовування, на заняттях, що проводяться за комунікативною методикою хід уроку залежить від самих учнів – їх відповідей, реакції і т. п. Звичайно ж, більшу частину занять займає розмовна мова, хоча читання і письмо вивчаються теж. Викладачі, в основному, не говорять, а слухають і спрямовують хід заняття.

Комунікативний підхід до навчання іноземних мов дає можливість викладачу навчити студентів-іноземців моделювати мовленнєві взаємодії, використовувати мову як засіб соціальної дії і взаємодії в умовах конкретних ситуацій спілкування.

Література

1. Мацько Л.І. Мережевий навчально-методичний комплекс вивчення української мови як іноземної / Л. Мацько, Т. Кудіна // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2011. – №2 (22). – Електронне видання. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/ITZN/2011_2/11

2. Тарнопольський Б. Методика викладання англійської мови / Б. Тарнопольський. – К.: Вища шк., 1993. – 167 с.

НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ НАПИСАННЯ ТВОРІВ ОПИСОВОГО ХАРАКТЕРУ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Висотченко С. В.

Київський національний лінгвістичний університет, Україна

Загальновідомо, що метою навчання іноземних мов у мовних вищих навчальних закладах (ВНЗ) є формування у студентів іншомовної комунікативної компетенції, яка полягає у здатності породжувати іншомовні тексти, що є неможливим без оволодіння студентами писемним мовленням.

Належний ступінь володіння мовою потребує вільного використання рецептивної та продуктивної форм писемного мовлення. Основу навчання вказаного виду мовленнєвої діяльності складає писемне висловлювання думок.

Навчання писемного мовлення передбачає чітку сплановану роботу протягом всього курсу вивчення іноземної мови (у нашому випадку англійської). Особлива увага приділяється навчанню писемного мовлення на молодших курсах, а саме першому та другому, оскільки під час перших чотирьох семестрів навчання у ВНЗ формується база знань, які в подальшому слугують для вдосконалення навичок та вмінь писемного мовлення майбутніх фахівців.

На початковому етапі основною метою навчання писемного мовлення є формування та удосконалення технічних навичок письма. Ми вважаємо, що вже з перших курсів необхідно звертати увагу на так звані творчі письмові роботи, продуктивні види письма, необхідні для логічного висловлення думок іноземною мовою та володіння мовним матеріалом на належному рівні.

Результати аналізу творів студентів-іноземців на факультеті слов'янської філології КНЛУ свідчать про невисокий рівень володіння цим видом писемного мовлення. Такий рівень письмових робіт студентів пояснюється недостатністю сформованих вмінь написання творів та недостатніми знаннями схеми побудови різновидів твору. Саме тому ми вважаємо актуальним та необхідним розглянути цей аспект вказаної проблеми.

У нашому дослідженні для обґрунтування комплексу вправ ми керувалися загальною системою вправ для оволодіння навичками та вміннями конкретних видів мовленнєвої діяльності, в